

Rejoicing in the sufferings

Svätý Pavol v Liste Kolosanom píše: „Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev.“ (Kol 1,24)

V utrpeniach sa dokážeme radovať iba vtedy, keď si uvedomíme božský zmysel utrpenia, jeho konečný výsledok. Jedna matka, ktorá mala sedem detí, raz v kuchyni piekla zemiaky. Keď ich dopiekla, olej ktorý zostal chcela vyliat' do dvora. Deti sa práve hrali na dvore. Najstaršia dcéra mala 13 rokov a najmladšie z detí malo 3 roky. Keď toto trojročné dievčatko zbadalo matku vychádzať z kuchyne, rozbehlo sa k nej. Najstaršia dcéra, ktorá stála za ňou, si uvedomila, že keď matka vyleje rozpálený olej, obleje ním toto dieťa. A tak ihneď skočila k malej sestričke a odtisla ju nabok. Nič netušiaci matka vyliala olej, ktorý popálil tvár najstaršej dcéry. Keďže nemali auto, chvíľu trvalo, kým ju previezli do nemocnice. Po celý ten čas však opakovala tieto slová: „Pane, ďakujem ti. Ó, Ježišu, ďakujem ti.“ Vieme si predstaviť, aká to musela byť bolesť, keď jej tvár zasiahol rozpálený olej. Ona však na to nehľadela, ale namiesto toho ďakovala Pánovi, pretože uchránila svoju malú sestričku pred strašnou bolesťou!

✘ Áno, každé utrpenie v našom živote má určitý božský zmysel a keď si to uvedomíme, dokážeme utrpenie prijať . V 23. kapitole Lukášovho evanjelia je opísaná scéna na Kalvárii, kde sú postavené tri kríže. Napravo a naľavo od Ježiša viseli dvaja zločinci. Lotor po Ježišovej ľavici sa mu rúhal: „Nie si ty Mesiáš ?! Zachráň seba i nás!“ Druhý ho však zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si takisto odsúdený ? Lenže my sme odsúdení

Kalvária – Karel Dujardin (WGoA)

spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale

on neurobil nič zlé.“ (Lk 23,39-41) Z tohto vidíme dva druhy utrpenia, ktoré nás môžu postihnúť. Keď „**vybočíme z cesty**“ **Božieho slova, keď v živote odmietame Boha a jeho Slovo, keď neplníme jeho prikázania, potom budeme musieť znášať následky. Je to však pre nás výzva k pokániu. Boh hovorí: „Ja karhám a trescem tých, ktorých milujem. Buď teda horlivý a rob pokánie.“** (Zjv 3,19) Keďže „nič poškvrené nevojde do Božieho kráľovstva“ (porov. Zjv 21,27), milujúci Boh, ktorý chce, aby všetci vstúpili do jeho života na tomto svete aj v nebi, dopúšťa na nás „zaslúžené“ alebo „spravodlivé“ utrpenie, „lebo zlato a striebro čistia ohňom a bohumilých ľudí v peci utrpenia.“ (Sir 2,5) A preto aj kráľ Dávid s pokorou priznáva: „Že som bol pokorený, dobre mi, aspoň som si tvoju spravodlivosť osvojil.“ (Ž 119,71) V našich utrpeniach si teda uvedomme, že náš milujúci Boh Otec s nami zaobchádza ako so synmi a je na našu nápravu, čo znášame, aby sme mali účasť na jeho svätosti. (porov. Hebr 12,7;10)

Zločinec ukrižovaný po Ježišovej pravici však poznamenal, že „Ježiš neurobil nič zlé“. Áno, on podstúpil utrpenie pre hriechne ľudstvo. Sám splatil dlh, ktorý sme mali splatiť my. Bolo to teda „utrpenie pre druhých“. Svätý Pavol pochopil túto pravdu a keď si uvedomil zmysel svojho utrpenia, radoval sa „v súženiach, v núdzi, v úzkostiach, pod ranami, vo väzeniach, v nepokojoch, v námahách, v bdení a v pôstoch“ (porov. 2 Kor 6,4-10), v potupe a podobných utrpeniach. Bol pripravený „znovu nás v bolestiach porodiť, kým v nás nebude stvárnený Kristus“ (porov. Gal 4,19). Aj my sa preto radujme, keď nás nenávidia, prenasledujú, zavrhnújú, vysmievajú sa nám, za dobré sa nám odplácajú zlým a tak ďalej, lebo také chvíle sú pre nás príležitosťou mať podiel na utrpeniach Krista, ktorý trpel nie za svoje vlastné chyby, ale bol ochotný „vymurovať múr, postaviť sa do trhliny“ (Ez 22,30) medzi svätým Bohom a hriechnym ľudstvom. Jeho utrpenie bolo „nezaslúžené“ alebo „nespravodlivé“. Svätá Terezka z Lisieux povedala: „**Môžeme získať viac duší pre Krista naším každodenným utrpením, než naším kázaním.**“ Tak ako nám Duch Svätý zjavil prostredníctvom

sv. Pavla, uvedomme si, že utrpenie je milosť, je to výsada. (porov. Flp 1,29) Pripojme naše utrpenie ku Kristvomu utrpeniu a obetujme ho nebeskému Otcovi na odčinenie našich vlastných hriechov a hriechov mnohých ľudí, ktorí sa vzdávajú od viery.

V prvotnej Cirkvi apoštoli „posilňovali srdcia učeníkov a povzbudzovali ich, aby vytrvali vo viere a že do Božieho kráľovstva máme vojsť cez mnohé súženia“. (Sk 14,22) Žime tak, ako žil Ježiš (porov. 1 Jn 2,6), urobme z nášho utrpenia „vykupiteľské utrpenie“ ako Ježiš, ktorý prišiel, aby „položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10,45). Jedine takto môžeme objaviť zmysel a radosť v našom utrpení. Nech Duch Svätý osvecuje našu myseľ a naplňa nás Božou múdrosťou, odvahou a mravnou silou.

Mary Pereira